

WASS ALBERT: ELŐHANG

„Volt egyszer egy ember, aki az ő háza udvarán oszlopot épített az ő Istenének. De az oszlopot nem márványból faragta, nem kőből építette, hanem ezer, meg ezer apró csillámló homok-szemcséből, és a homok-szemcséket köddel kötötte össze.

És az emberek, akik arra járva látták, nevettek rajta és azt mondták: bolond. De az oszlop csak épült, egyre épült, mert az ember hittel a szívében építette az ő Istenének.

És amikor az oszlop készen állott, az emberek még mindig nevettek, és azt mondták: majd a legelső szél összedönti. És jött az első szél: és nem döntötte össze. És jött a második szél: és az sem döntötte össze.

És akárhány szél jött, egyik sem döntötte össze, hanem mindegyik szépen kikerülte az oszlopot, amely hittel épült.

És az emberek, akik ezt látták, csodálkozva összesúgtak, és azt mondták: varázsló. És egy napon berohantak az udvarára, és ledöntötték az ő oszlopát.

És az ember nem szitkozódott, és nem sírt, hanem kiment megint az ő udvarára, és hittel a szívében kezdett új oszlopot építeni az ő Istenének.

És az oszlopot most sem faragta márványból, sem nem építette kőből, hanem megint sok-sok apró homok-szemcséből, és a homok-szemcséket köddel kötötte össze.”

Tisztelt Barátaim, kedves úJVáriak,

Isten közreműködésével, több jó ember segítségével, anyagi hozzájárulásának és nem utolsósorban imájának köszönhetően, 2014. Karácsonya óta, negyedévenként lát napvilágot az úJVári magyar katolikus közösség lapja, az Ecclesia. Az újság első számában is megírtuk: azt szeretnénk, hogy a leírt gondolatok által elsősorban az Örömhírről tegyünk tanúbizonyságot. Így az újság egyik alapvető célja, hogy kis közösségünk szeretet-megnyilvánulásait is ismertesse az olvasóval, s ezáltal tegyen tanúságot arról, hogy még mindig van értelme a küzdesnek, a másokért való tenni akarásnak, a világ szebbé, jobbá, boldogabbá való tételének. Tudjuk, hogy nem csupán a közölt gondolatok, de elsősorban azok a szeretetkapcsolatok tesznek erről tanúbizonyságot, amelyeket egy-egy szentmise vagy különféle közösségi alkalom kapcsán élhetünk meg, immár maroknyira zsugorodott közösségünkben. Számbeli lemorzsolódásunk ellenére viszont meggyőződésünk, hogy folytatnunk kell a munkát.

Egy-egy szentmisén is megtapasztalhatjuk, hogy egyre jobban ritkulna a padsorok. Fokozatosan eltávoznak tőlünk az imádságos lelkületű nénik. Szemügyre véve a szentmisén jelenlévők átlagéletkorát, nemigen beszélhetünk utánpótlásról, a hétköznapi szentmiséken szinte nincs hívó a magyar istentiszteleteken, az oltárnál szolgálatot tevő ministránsokról már ne is tegyünk említést – tisztelet a kivételnek. Sajnos, ami a részvételt illeti, hasonló a helyzet a számunkra,

oly sok szeretettel és odafigyeléssel szervezett lelki közösségi programokon is. Bizonyára, keresni lehetne az okokat, viszont a valódi okokat elsősorban saját bensőnkben, szűkebb családi kötelékünkön belül kéne felfedeznünk.

Tisztelt Barátaim, kedves úJVáriak, elnézést kérek a kritikus hangvételért, de úgy érzem, meg kellett osztanom Önökkel ezeket a gondolatokat. Természetesen veszem és tiszteletben tartom, amennyiben velük kapcsolatosan nem mindenki ért velem egyet.

Kis újságunk, az Ecclesia egy élő közösség életét szeretné bemutatni – egy olyan közösségét, amely a hitről, a hűségről, az összefogásról és a mindent felülmúló szeretetről tesz tanúbizonyságot a sűrű hétköznapi életben és ünnepeink alkalmával egyaránt.

Kedves Mindnyájuknak áldott, testi-lelki felüdülést hozó nyarat kívánok.

Török András

Ünnepélyes alkalmak közösségünk életében

Májusban a természet ünnepi díszbe öltözik, és pazarló bőkezűséggel szórja szépségeit. Mi, hívő katolikusok, ezt a virágsokorrá szépülő májusi hónapot, hódolattal a Szűz Anya lábai elé helyezzük. Az egész hónapot az Ő tiszteletének szenteljük.

Az égi Édesanyáról a földi édesanyákra is egy fénysugár árad. Hiszen, mióta Isten Fia, a világra jövelekor egy földi asszonyt választott ki édesanyául, azóta még jobban tudjuk, hogy milyen szent és tiszteletre méltó az édesanyai hivatás. Ezért, május első vasárnapján az édesanyákat köszöntjük. Ők Szűz Mária példája nyomán „igen“-t mondtak nem csak a „Vállalod-e?“ hanem a „Neveled-e?“ kérdésre is.

A mi kis ferences templomunkban is kedves hagyomány az édesanyák köszöntése. Május 7-én, a 10 órai szentmise után felcsendült az ének. Hol bátran, hol félénken, de őszintén és meghatóan szóltak a köszöntő versikék, imádságos lelkületű szeretet-vallomások, hálaadó költemény – variációk egyetlen témára: „Köszönöm Istenem az édesanyámat.“ A Mózesi áldás éneklése közben a kislányok és a ministránsok 100 szál fehér virággal köszöntötték az édesanyákat, nagymamákat, ismerős és ismeretlen néniket.

Június 11-én a figyelem középpontjában a gyermekek álltak. A szentmisén, illetve azt követően, Páduai Szent Antalról emlékeztünk meg. Ő a világ legnépszerűbb szentjeinek egyike, a gyermekek védőszentje, a szegények oltalmazója. A szentmise végén Cirill Atya, a minist-

ránsok és gyerekek kíséretében, Szent Antal oltárához vonult. Rövid áhítat után az oltárra helyezett 100 apró cipő – a Szent Antal Kenyerkei megszentelésére került sor. Ezt követően a hívek megtörték a cipőket, és testvériesen megosztották egymással. Végezetül Cirill Atya valamennyi gyermeket, a Szent Antal oltalmába ajánlva, külön áldásban részesített. A templomból való távozáskor többségünk lelkét békesség, öröm és hála töltött el.

Meggyőződésünk, hogy ebben a felgyorsult életritmusú, sokszor eltévelyedett világban, fiataljainknak, családjainknak, keresztény népünknek olyan igazi vasárnapokra van szüksége, amikor nem csak az Úrnak szentelünk több időt, hanem felebarátainknak is. Hagyományaink őrzésére és továbbadására, egymás megtisztelésére és lelkesítésére, összetartozásunk kifejezésére van szükség azért, hogy az apró megnyilvánulásokban és eseményekben is, a hit fényében Jó Isten irántunk tanúsított szeretetét fedezhessük fel.

Fabó Éva

Az idei csapattanyázást „senki sem úszta meg szárazon”

Az érsekújvári cserkészcsapat ismét egy feledhetetlen tanyázással bővítette az élménylistáját. Idén Kovácspartak adott otthont a három napos kiruccanásnak.

A hétfégi kirándulócsomaghoz ajándék-napsütés is járt, mely ugyan csak a szombati napra érkezett meg, de sikerült kiűznie fejünkől az esős péntek mélabús hangulatát. Érkezésünkkor

kiderült, hogy a buszmegállóban talált palackposta, valójában, egy Aquilla nevű hotel koordinátáit tartalmazta. Megérkezésünkkor a szálloda igazgatója szívélyes fogadtatásban részesített bennünket, majd ezt követően, őrsonként „megszállhatuk” a kijelölt szobákat.

Minden tökéletesnek bizonyult, ám egyszercsak megjelent egy ágrólszakadt tengerész, aki hajótöröttnek adta ki magát. Arról kezdett hebegni-habogni, hogy mi tulajdonképpen egy szigeten vagyunk, és hogy a hotel személyzete valójában egytől- egyig hajótörött tengerész. Bár a személyzet tagadta a vádakát, mi mégis egy kissé elbizonytalanodtunk. Másnap, az újonnan érkezett jövevényünk kiderítette, hogy a hotel alkalmazottai skor-

butban szenvednek, ezzel magyarázható, hogy nem emlékeznek kilétükre. Bátor cserkészek módjára hát felkerekedtünk, hogy a betegség ellenszerét megkeressük. Két órán keresztül jártuk az erdőt, félelmet nem ismerve dacoltunk a lejtők adta útvonalak nehézségeivel, míg meg nem találtuk, amit kerestünk. Miután a gyógyszert visszavittük a szállodába, és a gondosan kifacsart citromlevet sikeresen belecsempésztük a személyzet italá-

ba, a hatás azonnal érezhető volt. Hirtelen mindenki emlékezett arra, hogy ki is ő valójában, és mi történt vele. A szombati izgalmak és az esti kaland után diadalittasan hajtottuk le fejünket kispárnáinkra.

A tanyázásunk rendkívül tanulságosnak bizonyult. Például megtanultunk egy kézzel mentőcsomót kötni, hangosan énekelni, elsajátítottuk a rekord mennyiségű lángos-evés minden csínját-bínját, és ami a legtanulságosabb, a saját bőrünkön tapasztaltuk, hogy „minden csoda csupán három napig tart”.

Sárai Erika, őrsvetető, Czuczor Gergely cserkészcsapat

„COMUNITA CENACOLO” - fénysugár a sötétség világában

A Cenacolo Közösséget 1983-ban Olaszországban Elvira apácanővér alapította. Ma a közösségnek több mint 60 háza van 20 országban. Voltak és ma is működnek nemes szándékú és tartalmas tevékenységű szervezetek. De nem volt egy olyan intézmény sem, amely szárnya alá vette volna a „társadalom kivetettjeit”. Elvira nővér, erős hitével és Isten erejével, ezt megtette. 1983 óta ez a közösség, a „COMUNITA CENACOLO”, az egész világon elterjedt. A szenvedélybetegek, - kábítószeresek, gemblerok, alkoholisták, hajléktalanok, - mindazok, akik elvesztették az élet értelmét és akiket elhagytak, a Cenacolo Közösség szárnyai alatt megértésre, baráti ölelésre és szeretetre találtak.

A szlovákiai közösség is része az olasz eredetű Cenacolo Közösségnek (www.cenacolo.sk). Az élet ugyanis a mi társadalmunkba is olyan új betegséget hozott, amelyen a családon belül nincs megfelelő segítség. Mi ugyanazon szülők, rokonok, és mindazok vagyunk, akik úgy érzik, hogy a szenvedélyfüggő ember élete más irányba terelődik, mint az egy társadalomban kívánatos. Mi mindannyian a világ különböző sarkából származunk, de összeköt bennünket a függőség, a remény elvesztése, hogy minden jobbra fordulhat. A Cenacolo Közösségben viszont a hit, remény és a szeretet nem ismer olyan akadályt, amit ne lehetne legyőzni. A közös ima és a munka egyesíti, erősíti, és bizalommal tölti meg a közösség tagjait.

A közösségi életet egymás között az élet iskolájának nevezik azok a rászorultak,

akik néhány évet átéltek a közösségben. „Holtak voltunk és feltámadtunk” vagy „A sötétségből a fénybe kerültünk” - ez a fő gondolata annak a tanúságtételnek, amelyet maga az élet írt. Mindez nem más, mint az isteni érintéssel való „gyógyulás” bizonyítéka.

Ha pontos tájékoztatást szeretnénk kapni a szlovákiai Cenacolo Közösség működéséről, ehhez a legmegfelelőbb forrásként, az ún. Szülői Klubok szolgálnak. A találkozók minden pénteken, 19.00 órától valósulnak meg (kivéve a Nagypénteket, s ha a Szenteste vagy Jézus Születésének Ünnepe - Karácsony 1. napja, péntekre esik). A találkozók helyszíne a következő: **Základná škola, ul. E. F. Scherera 40, Piešťany**. A klubtalálkozókra való részvétel ingyenes, és nem kell előre bejelentkezni. Minden jóakarátú embert várnak, aki érdeklődik, és kétségbeesetten választ vár a problémájára. A pénteki

vedők nélkül érkeznek. Már az első klubtalálkozók részletes ismertetést adnak a közösségről és a belépés feltételeiről. Ha a rászorultak elfogadják a Cenacolo Közösség útját, abban az esetben számukra az ún. kolokviumok következnek (cím: **Pastoračné centrum**

klubtalálkozókat információt nyújtanak azoknak a szülőknek, akik nem tudják, hogy mitől változik meg negatív irányba gyermekeik vagy más hozzátartozóik viselkedése. Továbbá eligazítást adnak azoknak a szülőknek, akik tudják, hogy gyermekeik függőségben szenvednek, és ezért számukra segítségnyújtás legjobb útját keresik. Fontos információhoz jutnak a kisgyermekek szülei is, akik a megelőzés érdekében érdeklődnek a témakör iránt, de ugyanakkor tanárok, papok, szociális munkások és mások is, akik bármilyen módon érintkezésbe kerülnek az ifjúsággal. Az információk a jelenlevők, valamint azon szülők tanúságtételei által terjednek, akik már szembesültek a problémával, sikeresen vagy sikertelenül élték át ezeket a helyzeteket, és azon fiatalok által is, akik már sikeresen legyőzték ezeket a „borzalmakat”.

A Szülői Klubok elzárkóznak a garantált tanácsadástól, mivel a közösségi tapasztalat alapján, a függőségben szenvedő emberek néha több, néha kevesebb egyéni figyelmet igényelnek. Bevált szokássá vált, hogy a pénteki klubtalálkozókra a szülők, vagy más érdeklődők, akik segíteni szeretnének, a függőségben szen-

pri jezuitskom kostole Sedembolestnej Panny Márie na Teplickej ulici, Piešťany). A kolokviumok a Cenacolo Közösségbe való belépés előtti beszélgetéseket foglalják magukba, és a fiúk számára minden szombaton 14:00 órától, a lányok számára pedig minden második hét szombatján, 10:00 órától kezdődnek. A második kolokviumon, a szülőn vagy hozzátartozón kívül, már a függőségben szenvedő fiú vagy lány is részt vehet. Ha az illető felkészült a közösségbe való belépésre, akkor 2 – 3 napos munkanapon vesz részt a szlovákiai Cenacolo Közösség Házában (**dom sv. Cyrila a Metóda komunity Cenacolo v Kráľovej pri Senci**). Itt „első kézből”, kapja, hogy néz ki az élet a közösségben. A feltételek teljesítése után, a közösség határozata alapján, a Cenacolo Közösség valamelyik európai házába léphet be.

Azokon a helyeken, ahová az Isteni Gondviselés vezet, arra vágyunk, hogy apró, de hatásos fénysugár legyen a sötétség világában, egy újjászületett remény, vagy élő bizonyíték arról, hogy az utolsó szó nem a halálé. Ez a fénysugár a Cenacolo.

Hegedűs Erzsébet

Az újvári közösség sasvári zarándoklata (2017. május 13.)

1810-ben Bernolák Antal tudós plébános vezetésével keltek először gyalogszerrel az újváriak a Fájdalmas Szűzhez. Fogadalmi zarándoklat volt ez, könyörgésül a városért, hálából, hogy bár a tűzvész marta-lékává lett a város, a közösség megmenekült.

A zarándoklat ezután évről-évre megismételték, s a sasvári búcsújárás az újváriak életének része lett. Hitben erősödtek, s közben a közösség összetartó szálai is megszilárdultak.

Ma is emlékeznek rá, hogy az otthon maradó szülők bátran rábízták a kilencéves kislányt is a többi újvárira, mert tudták, jó helyen van, az övéi között.

Nemzedékről nemzedékre őrizték az imádságokat, a zarándokzászlókat, a megállásokat, hagyományokat. Szlovák és magyar családok között nemzedékről nemzedékre születtek jóismerettségek, hiszen útközben szlovák családoknál szálltak meg a zarándokok.

Még mindig mosolyt fakaszt a „Tetvesdomb“, a pozsonyi út mentén, ahol ren-
de szedték magukat a népek, mielőtt ha-
zaérkeztek. Az újváriak ma is kedvesen
veszik körül a Nyitrai úti kis kápolnát,
hiszen az otthon maradtak addig kísér-
ték az útra kelőket, és visszajövetelkotr
ott is várták őket.

A második világháború megszakította ezt a hitvalló zarándoklatot, s bár Sasvárba

a tilalmas években is sokan eljutottak, a nagy zarándoklat a múlté lett.

1910-ben, a 100. évfordulóra két egyforma emléktábla készült. Az egyiket a sasvári kegytemplomban, a másikat az újvári plébániatemplomban helyezték el. 1930-ban, a 120. évfordulón került ugyanígy két egyforma Kis Szent Teréz oltár mindkét templomba, jelezve és erősítve a lelki egységet. 2010-ben, a 200. évfordulóra is készültek emléktáblák, s ezek az eredeti táblák alá lettek elhelyezve ismét mindkét templomban.

2010 óta, minden év májusának 2. szombatján, ismét útra kelünk, magyarok és szlovákok együtt, folytva a régi hagyományt. Megpróbálunk lépni azon az úton, amelyet Jézus jelölt ki számunkra: „Ahol ketten vagy hárman az én nevemben összegyűlnek, ott leszek közöttük.“ Ott, Sasvárban is, az egy plébániai közösség szlovák és magyar hívei és papjai vagyunk, és azt keressük, ami összeköt bennünket.

Kovalcsik Cirill, OFM

Érsekújvár műemlékei

„...Ujvár képét egyébként több, a város tulajdonában lévő értékes egykorú rézmetszeten is láthatjuk. Szépen megismerhetjük azokból a régi sáncokat, bástyákat, a vár piacát, a fontos épületeket és utcákat... Egyébként a vár hat földbástyája közül kettő még úgy körülbelül eredeti magasságában ma is áll. Az egyik volt a Zserotin bástya, a másik volt a Forgách bástya, amelyen ma a Kálvária áll. Az öt sarkú bástya földombolt közepén látható a három kereszt. E domb körüli térséget pedig a 14 kisebb stációkáporna, a Szent Sír és egy nagyobb káporna foglalják el.

A vár idejéből való egyik legrégebbi épületünk a főtéren álló szent kereszthez címzett római katolikus plébániatemplom. Az ujvári nép nagytemplomnak vagy öregtemplomnak nevezi. Magasba szökkenő tornya, mint valami jóságos tündér őrködik a város felett. A mi öreg vagy nagytemplomunk egyhajós, keresztboltozatos, tízfülkés templom, amelynek mai külseje, különösen a szentélye, gótikus modorban épült. Ezt a mai formájában lévő templomot, Simor János, esztergomi hercegprímás, a templom bőkezű nagyura, 1877-ben építtette újjá. Ugyanakkor nagyobbította oldalt a templomot is a tíz fülkével. Fölepíttette tovább a toronyt és a plébánia épületét is.

Templomunk mai formájában legszebb, a Lippert József lovag, prímási építőművész által, 1877-ben újjáépített torony. Nyulánk, messze látható barokkos építmény. Fülkéivel, a sarkokon levő pillérkötegek feltörekvő vonalaival, kecses tagozást adó párkányaival, pil-

lérféjeivel és nyíláskereteivel, messze vidék ritkasága. A torony szépségének fő titka, hogy a toronytörzs és a sisak helyes méretű arányban van. A süveg nem a barokk stílusú hagymaalak, amilyen a régi volt..., hanem lent a toronyfalon négy, feljebb nyolcoldalú igen hegyes gúla. A torony magassága 33 öl, tehát kb. 66 méter. Tetején tűzben aranyozott 4 méter magas, kevésbé díszes, de szép arányú kereszt áll.”

Thain János

„A cserkész örökké cserkész marad.” - gondolatok az újvári öregcserkészek tevékenységéről

A Szovákiai Magyar Cserkészszövetség 1990-ben történt megalakulását követően, a magyarlakta területeken cserkészcsapatok létrehozása iránt mutatkozott igény. Az újjáéledő mozgalomra azok az idősebb emberek is felfigyeltek, akik még a II. világháború előtti időszakban voltak cserkészek. Visszaemlékezve a cserkészetben átélt szép élményekre, úgy döntöttek, hogy az egyes felvidéki városokban illetve falvakban öregcserkész-közösségeket hoznak létre. Ennek következtében alakult meg városunkban is az Érsekújvári Öregcserkészklub, amely később, tekintettel városunk alapítójára, 2011. április 28-án felvette a „Széchenyi György Öregcserkészklub, Érsekújvár” nevet.

Már rögtön az elején, az akkor már nyugdíjas korú újvári öregcserkészek, örömmel adták át a cserkészet alapjait azoknak a felnőtt fiataloknak, akik szívében egy új, gyermekekből illetve serdülő fiatalokból összetevődő cserkészcsapat megszületésének gondolata fogalmazódott meg. Így az öregcserkészeknek köszönhetően is alakulhatott meg 1991. május 25-én az Érsekújvári 7-es számú Czuczor Gergely Cserkészcsapat, amely még ma is élő közösségként működik.

Az öregcserkészek találkozóinak, kezdetben, az egykori Zsidó Iskola, később pedig a Római Katolikus Plébánia mellett található Marianum adott otthont. Az egyes összejövetelekre, mind a mai napig, havi rendszerességgel kerül sor, pontosan meghatározott program alapján. Az időszerű témák megbeszélésén kívül általában egy előadás is a program szerves

részét képezi. Erre vagy a klub valamelyik tagja készül fel, vagy az előadásra a közösségen kívül szólítanak meg valakit. Az öregcserkészek között igen közkedveltek az irodalom és a történelem területét érintő eszmecserék.

A klub tagjai nagy érdeklődéssel hallgatták meg cserkésztestvéreik életrajzi beszámolóit. Ezek azon kívül, hogy igen érdekesek voltak, elősegítették azt is, hogy az újvári öregcserkészek jobban megismerjék egymást. Néhány alkalommal a városi képviselők az Érsekújvárt érintő terveket és problémákat tárták az öregcserkészek elé. Valamennyi előadás nagy érdeklődést váltott ki, amely a feltett kérdések számában is megnyilvánult.

A klub életében igen kedvelt a kiállítások, múzeumok, képtárak látogatása. Ezek vagy helyben valósulnak meg, vagy pedig egy egynapos autóbuszkirándulás keretén belül, amikor az úticél általában egy magyarországi település. Összhangban a 3. cserkésztvénnyel: „A cserkész, ahol tud segít”, az újvári öregcserkészek arról sem feledkeznek meg, hogy lehetőségeikhez mérten, anyagilag a rászorult embertársakat, és a várost érintő társadalmi jellegű célok megvalósítását is támogassák.

Fontos megjegyeznünk, hogy 2005. december 9. óta az egyes összejövetelekről jegyzőkönyv készül. Ez nem csak a visszaemlékezést teszi lehetővé a tagok számára, hanem történelmi adatként is szolgálhat majd az elkövetkező nemzedéknek.

Az elmúlt 25 esztendőben, sajnos, el kellett búcsúznunk azoktól az öregcserkésztestvéreinktől, akik még a 2. világháború

előtt cserkészkedtek. Ma ezt a korosztályt már csupán egyetlen tag, az udvardi Salgó József képviseli. Annak ellenére, hogy a cserkészszülők és a cserkészlet iránt érdeklődő felnőttek közül új tagokat is toboroztunk, az évek folyamán a klub taglétszáma, a kezdeti húszról, tízre csökkent le. Ezért, a közösség megmara-

dása érdekében, új tagok toborzásán fáradozunk majd, nem utolsósorban pedig azért is, hogy másokkal is megoszthassuk a cserkészszellem nemes szellemét, illetve azok megtartásán és átadásán fáradozzunk.

Nagy Endre

■ Lelki ajánló – közösségi programok

- Július 7.-9., közösségi kirándulás Káptalanfüredre;
- Július 12.-16., Érsekújvári Nyári Lelkigyakorlat;
- Július 15., gyalogos zárandoklat Hrussovó vára és Kistapolcsány között;
- ünnepi szentmise Kármelhegyi Boldogasszony ünnepén;
- Július 24. - augusztus 3., újvári cserkészek nyári táborozása Ipolynyéken;
- Augusztus 1.-2., Porcinkula – Angyalos Bodogasszony Ünnepe az Érsekújvári Ferences Templomban;
- Augusztus 3.-13., „Határtól határig zárandoklat“ Árvanádas (Trstená) és Ipolyság között;
- Augusztus 20., Szent István ünnepe;
- Augusztus 26., Úton Nemzetközi Zárandoknap a gyermekekre várókért; gyalogos zárandoklat az Andód – Udvard illetve a Kürt – Udvard útvonalon; ünnepi szentmise az Udvardi Kálvárián;
- Augusztus 29., Kubovics Konrád atyára emlékezünk

**„A gyermek mindig reménység,
egy országé, egy népé, a miénk –
és az, aki hite által gyermekké tud lenni:
Isten reménye a Földön.”**

**Szent-Gáli Kata
„Eszendő” című könyvéből**

„Cselekedjetek mindig szeretetben és egyetértésben” Emlékek Esterházy János halálának 60. évfordulóján

Édesapánk, mint pozsonyi magyar gimnazista, édesapja kíséretében kétszer találkozott Esterházy Jánossal. Mindkét alkalommal egy pozsonyi belvárosi utcán folyt a szívélyes, rövid beszélgetés, melynek egy meleg kézszorítás vetett véget. A háború alatti Szlovákiában csupán egyetlen magyar gimnázium működött az akkori állam területén. Amikor a magyar gimnazisták kiállítását rendezték a néhai Toldi Kör helyiségeiben, akkor ott volt közöttük a köztisztelőben álló Esterházy János gróf úr is. Meg szeretném még említeni azt is, hogy nagyapám húga, az én nagynéném is igen jó barátságban volt Esterházy János leánytestvérével, Esterházy Lujzával. Tudtommal iskolatársak is voltak.

Látszólag jelentéktelen eseményeket említettem, de a történelem folyamán mindezekre ráakodott olyan hatalmas áldozat, oly rengeteg szenvedés, de mindezekon kívül számunkra ragyogó példa és tanulság... Ezért őrizte édesapánk szívében mindezeket az emlékeket, mint drága kincset, kötelezően átadandót a következő generációnak.

Esterházy János lelkében a mély hit a szilárd nemzeti öntudattal párosult. Ehhez csatlakozott az a mély humánus,

mellyel segíteni igyekezett az üldözötteken, tekintet nélkül faji vagy nemzetiségi hovatartozásukra. A legkritikusabb időszakban is védelmezte a kisebbségben élő, Szlovákiában maradt magyarokat. Ez a védelmezés viszont végezetül elhurcolását és halálát okozta.

2017. június 10-én újvári magyarok 15 fős csoportja vett részt a mártírpolitikus halálának 60. évfordulója alkalmából rendezett megemlékező ünnepségen. A gyászszertartásra az olmüci (Olomouc) Szent Vencel Székesegyházban a koszorúzásra pedig a mirovi (Mirov) rabtemetőben került sor.

Esterházy János életfelfogása, megmaradásunk érdekében, útmutató kell, hogy legyen a jövőre nézve is.

lejegyezve

Dr. Török József gondolatai alapján

Impresszum:

ECCLÉSIA - Az érsekújvári magyar katolikus közösség lapja

Megjelenik az egyházi év időszakaiban, évente 4-szer, 300 példányban.

Adományokból fenntartott kiadvány. Számlaszám: 150 47776/5200; IBAN: Sk 37 5200 0000 0000 150477776

Kiadó: Via Mariae, polgári társulás

Felelős: Török András

Elérhetőség: e-mail: torok.bandika@gmail.com;

mobil: +421 903 438 380

Munkatársak: Andruskó Gyula, Baka Szilvia, Berta Zoltán, Bodzás Gergely, Csémi Szilárd, Danczi Mónika, Ďurčo Zoltán, Fabó Éva, Hegedűs Erzsébet, Hlavička Gertrúd, Istenes József, Istenes Marica, Kantár Balázs, Kiss Angelika, Kovalcsik Cirill OFM, Nagy Endre, Nagy László, Pekarik Katica, Pócs Gabriella, Sárai Erika, Stifner Ivett, Sikula Katalin, Zajíček József, Zajíček Tamás, Závodský Dana.

Tízparancsolat - a szabadság útjelző táblái

Böjte Csaba boldogságmondásai a tízparancsolatra

I. PARANC SOLAT: URADAT, ISTENEDET IMÁDD, ÉS CSAK NEKI SZOLGÁLJ!

Boldog az az ember, aki egyedül a leghatalmasabb Úrnak, a világ teremőjének szolgál, akit megszólíthat, társának, barátjának tarthat, és vele élheti a mindennapjait.

II. PARANC SOLAT: ISTEN NEVÉT HIÁBA NE VEDD!

Boldog az az ember, aki Isten nevét szeretettel és tisztelettel veszi szájára, aki csendesen, nyugodtan meg tudja oldani a maga gondjait, feladatait, aki ura önmagának, háborgó érzelmeinek és szavainak.

III. PARANC SOLAT: AZ ÚR NAPJÁT SZENTELD MEG!

Boldog az az ember, aki a hét egy napján – Jézus Krisztus feltámadásának emlékére ez a nap a vasárnap – megáll, az Ég felé fordítja szemét, a nagycsaládjával, az egyházközösségével, a közösségével a szentmisen imádkozik, erőt merít, hogy ne kizsigerelve, kimerülve, hanem derűsen, feltöltődve folytassa a mindennapi munkát.

IV. PARANC SOLAT: ATYÁDAT ÉS ANYÁDAT TISZTELD!

Boldog az az ember, aki szereti és tiszteli apját és anyját, mint ahogy a bimbó szereti a megtartó, tápláló gyökeret, mint ahogy a folyó szereti a forrást, mint ahogy a madár szereti a fészket, mert hatalmas nyugalom, béke, öröm és fény születik meg benne.

V. PARANC SOLAT: NE ÖLJ!

Boldog az az ember, aki tiszteli az életet, bármilyen formában jelenik is meg.

VI. PARANC SOLAT: NE PARÁZNÁLKODJ!

Boldog, aki Isten gyönyörű ajándékaként éli meg hitvesével a testi szerelmet.

VII. PARANC SOLAT: NE LOPJ!

Boldog az az ember, aki más tulajdonát tiszteletben tartja, aki a rábízott anyagi javaknak nem szolgálja, hanem bölcs őrzője, gyarapítója és továbbajándékozója.

VIII. PARANC SOLAT: NE HAZUDJ, ÉS MÁSOK BECSÜLETÉBEN KÁRT NE TÉGY!

Boldog az az ember, akinek igaz, vigasztaló, áldó szavaiból, tetteiből bizalom, élet fakad.

IX. PARANC SOLAT: FELEBARÁTOD HÁZASTÁRSÁT NE KÍVÁND!

Boldog az az ember, aki csak az után vágyakozik, ami az övé, mert a hűség biztonsgot, bizalmat és teljességet ad.

X. PARANC SOLAT: MÁSOK TULAJDONÁT NE KÍVÁND!

Boldog az az ember, aki megelégszik azzal, ami az övé, és a munkát, a becsületes fáradozást az élet értékének tekinti.

Isten parancsolatai nem gúzsba kötnek, hanem az élet szabadságára és örömére vezetnek.

(forrás: www.magnificat.ro)